Soykırım Anması: İnkarcılık Son Bulsun

Posted on 29/04/2018

Irkçılığa ve Milliyetçiliğe DurDe Girişimi tarafından Tünel Meydanı'nda düzenlenen 24 Nisan 1915 anması 19:15'te başladı.

"103 yıl oldu. Yüzleşin" başlığıyla gerçekleştirilen anmaya Hrant Dink'in eşi Rakel Dink, 24 Nisan 2011'de askerde öldürülen Sevag Balıkçı'nın ailesi, hak savunucuları, Avrupa Irkçılık Karşıtı Hareket (EGAM) üyesi Avrupalı parlamenterler ve vatandaşlar katıldı.

DurDe Girişimi'nden Ufuk Uras ve Yıldız Önen'in okuduğu anma metni 24 Nisan 1915 gecesi yaşananlarla başladı.

"Tam 103 sene önce bugün büyük bir felaketin ilk adımları atılmaya başlandı. Bu adımlar 24 Nisan'da atılmaya başladı ama sürecin planlaması çok açık ki çok önceden yapılmıştı. İşlenecek suç o kadar büyüktü ki suçu işleyecek olanlar 24 Nisan'da ne yaşanacağına dair en küçük bir ipucu bile sızdırmamışlardı.

"Kimse, dönemin hiçbir demokratı, çeşitli siyasi gruplarda yer alanlar ve Ermeniler, yaşanacak olaylar hakkında hiçbir fikre sahip değillerdi. Değillerdi zira böylesine büyük bir felaketi tahayyül etmek bile imkansızdı.

"Evlerinden, yataklarından alındılar"

"103 sene önce şehrin üstüne karanlık çökmeye başladığında, başka bir karanlık, karanlık bir odak harekete geçti. Bugün hala 24 Nisan gecesi evlerinden, yataklarından 'ifadenizi almak üzere karakola kadar gelir misin' diyerek göz altına alınan Ermenilerin, Osmanlı'ya karşı başlatılacak isyanın elebaşları olduğu iddia edilir. Oysa ne öyle bir isyan söz konusudur ne de 24 Nisan'da tutuklananlar elebaşıdır.

"Tutuklanan 240 kişi, Ermeni ileri gelenlerine karşı düzenlenen bir operasyonla tutuklandı. Birkaç gün içerisinde sayılları 2345'e ulaşan tutuklamalarla Ermeni mebuslardan şairlere Ermeni toplumunun deyim yerindeyse 'beyni' hedef alındı.

"Bu kişiler tutuklanmalarını takiben Ayaş ve Çankırı'ya sürüldü. Haklarında hiçbir yargısal süreç başlatılmayan tutukluluardan 7617'si öldürüldü. İlk etapta tutuklananlar arasında II. Meşrutiyet'in ilanından itibaren İttihatçılarla çeşitli ittifaklar yapan ve yasal parti statüsündeki Taşnaktsutyun ve Hınçak partilerinin üyeleri de vardı.

“Bazılarının hiçbir örgütle ilişkisi yoktu. Bu kitlesel tutuklamaların hedefi Ermenilere yönelik imha politikasının uluslararası kamuoyuna aktarılmasını önlemekti.

“Mıntıka temizliği yapılarak toplu olarak gömüldüler”

“24 Nisan tutuklamaları, daha büyük bir imha politikasının başlangıç adımı oldu.

“24 Nisan’da başlayan süreçte, Çankırı ve ayaş cezaevlerine götürülen Ermenilerin sayısı 250’yi bulmuştu. Tutuklu Ermenilerin 174’ü hiçbir yargılama olmaksızın öldürüldü. Temmuz ayının son günlerinden itibaren yapılan toplu infazlar için, Çankırı ve Ayaş’tan yola çıkarılan Ermeni tutuklu kafileleri, Ankara’dan yürüyerek birkaç saat uzaklıkta bulunan ıssız vadi ve ormanlık yerlere götürüldüler.

“Önce üstlerindeki her şey alınarak soyuldular. Ardından, genellikle ateşli silahlar kullanılmadan, kesici ve delici aletlerle öldürüldüler.

“Son olarak, üstlerinde bulunan işe yarar giysiler alındıktan sonra, cesetleri ortada bırakıldı.

“Günler sonra gelen işçiler tarafından mıntıka temizliği yapılarak toplu olarak gömüldüler.

“1915’ten beri Türkiye’de yaşam çoraklaştı”

“24 nisan 1915’ten beri, Türkiye’de yaşam, farkına varsak da varmasak da çoraklaştı. Bir halk bütün değerleriyle tasfiye edilirken, toplumun tüm değerleri yaralandı. Bir halk bütün kültürüyle imha edilirken, bir arada yaşama kültürü şiddetli bir darbe aldı.

“Ermeniler gibi, arkalarında bıraktıkları kültürel mirasın izleri de yok edildi. Binlerce tarihi

yapı, kilise ve okul bilinçli olarak harabeye dönüştürüldü. Sanki Ermeniler gibi onlar da bu topraklarda hiç bulunmamışlar gibi davranıldı.

“Demokrasinin, çatışma kültürü yerine barış içinde bir arada yaşama dinamiklerinin güçlenmesi, ırkçılığın ve nefret söyleminin geriletilmesi, içindeki her bireye, gruba, çevreye, kimliğe güven veren bir sosyal dokunun inşa edilmesi, bunların hepsinin başarılması için, 103 sene önce başlayan ve birkaç sene içinde tamamlanan bu yıkımla yüzleşmek bir zorunluluk.

“İnkarcılığın son bulmasını istiyoruz”

“Bu yüzleşme olmadan Hrant Dink’i, Sevag Balıkçı’yı, Marisa Küçük’ü öldürerek 1915’in o korkunç geleneğini sürdüren ve bebeklerden katil yaratan karanlığın üzerimizdeki ağırlığından kurtulmamız mümkün olmayacak.

“Bu nedenle, 100. yıl anmasında yaptığımız çağrıyı bir kez daha tekrarlıyoruz: Bu yüzleşmenin gerçekleşmesi için çabalamak, Hrant Dink’e olan borcumuzdur, Sevag Balıkçı’ya olan borcumuzdur, Marisa Küçük’e olan borcumuzdur, dünyanın dört bir yanına dağılan, topraklarından uzakta yaşamak zorunda kalan kardeşlerimize olan borcumuzdur.

“Kendi vicdanımıza karşı olan borcumuzdur.

“Ayrıca 7 yıldır düzenlediğimiz bu anmalara daima omuz veren ama bu yıl tutuklu oldukları için aramızda yer alamayan arkadaşlarımız Osman Kavala, Gülsüm Ağaoğlu ve Emin Şakir gibi nice arkadaşımıza da borcumuzdur.

“Bizler, inkarcılığın son bulmasını istiyoruz.

“Acıları yarıştırmak değil, inkarcılığa son verecek somut adımların atılmasını istiyoruz.

“103 sene geçti. Bu toplumun daha fazla zaman kaybetmeye tahammülü yok.”

Açıklamanın ardından 1915 yılında kaybedilenlerin anısı önünde saygı duruşu yapıldı.

Pınar Tarcan

Kaynak: bianet.org